

γάρο τού 'Αλή να παραπονεθή για τή διαγωγή του Προξένου. 'Ο Σατραπής άμα άκουσε τά διατρέξαντα, έξωοργίσθη, έκεινή όμως τή στιγμή, κατά τύχη, έμπησε στη σάλα ο Πουκεβίλ και δείχνοντας τόν έπιστάτη, είπε στον 'Αλή :

— Αὐτόν τόν μασσαρά τόν έδειρα !
— Πουκεβίλο, άστα αυτά ! εφώνασε ο 'Αλής. 'Εδω δέν περ-
νάνε ! 'Οποιοι δέχνουν τόν δέρονουνε !

— Θα μου περάσουν κι' αυτά και άλλα, κ' έδω και στην Πόλι !
άπήντησε ο Πουκεβίλ, ο οποιος άφου έλεγε τά λόγια αυτά γύρισε
τή ράχη κ' έφυγε, αφήνοντας μανιώδη τόν Τύραννο.

'Ο 'Αλής από καιρό είχε μάθει ότι ο Πουκεβίλ έγραφε στην
Κυβέρνησι του εναντίον του. Κατόρθωσε λοιπόν να δωροδογήσει τόν
ταχυδρόμο του Πουκεβίλ, έναν κάποιο Τάταρη, και έτσι ή Γαλλική
άλληλογραφία, προτού γτάση στο Γαλλικό Προξενείο, περνούσε από
τό Σεράφι του 'Αλή, όπου ένας Γαλλομαθής διερμηνεύς άπεσφά-
γισε με τέχνη τά έγγραφα κ' έξηροφσε στον κείνο τόν τό περιεχό-
μενο. Τό ίδιο γίνονταν και για τίς εχθέςεις που ο Πουκεβίλ έστειλε
στό Παρίσι. Πρώτα περνούσαν από τό Σεράφι ! 'Αργότερα, όταν
ο Πουκεβίλ εκατάλαβε την παραβίασι αυτή τής άλληλογραφίας του,
έγραφε με ζουπτογραφική κλειδα, και δέ μπορούσαν να διαβασθούν
τά έγγραφα του. 'Αλλ' ο πονηρός 'Αλής έδωροδόχησε τήν ύπηρεσία
του Πουκεβίλ, Γιαννιώτσια, και πήρε αντίγραφο του ζουπτογραφι-
κού αυτού λεξιλογίου κ' έτσι εμάθενε και τό περιεχόμενο των ζου-
πτογραφικών έγγραφών. Σ' αυτά ο Πουκεβίλ έξωοργαρίζει τόν 'Αλή
με τά μελανότερα χρώματα και συνειβούλενε τό Γαλλικό 'Υπουργείο
τόν 'Εξωτερικών να πείση τήν 'Υψηλή Πόλη να κηρύξη τό Σα-
τραπεί φ ε ρ μ α ν λ η, δηλαδή εκλιτοτο μετά θανατικής καταδίκης.
'Ο 'Αλής εκάλισε τόν Προξένου τής 'Αγγλίας, 'Ελληνα τήν κατα-
γωγή, Φορέστη και του έδωσε να διαβάσει τό κατηγορητήριο αυτό.

— Βλέπετε τι γράφει ο κακοήγος ο Πουκεβίλος ; εφώνασε με
μάνια. Ζητάει να μου πάρουνε τό κεφάλι ! 'Ο κ ι α φ ρ ί ο !

Και έτριξε τά δόντια. 'Ο Φορέστης καθήσυχασε τόν 'Αλή και
πήγε να ιδή τό Γάλλο αναδέλογο του, τόν οποίον έσημβούλευσε να
ζητήσει από τό Παρίσι τήν ανάκλησι του.

— Φύγετε από τά Γιάννενα κίριε Πουκεβίλ !
του έπαι. 'Ο 'Αλής εινε λυσσασμένος εναντίον σας
και δέν έξωο ως που θα τόν παρυσώθη ο Θμύος.

'Ο Πουκεβίλ γρήγορα ετέτιξε τή μετάθεσι του
από τά Γιάννενα. 'Όταν εφευγε, εκάλισε σε... γεύμα
άποχαριετιστήριου τόν 'Αλή, σύμφωνα με τά δι-
πλωματικά έθιμα ! 'Ο 'Αλής δέχτηκε. 'Εκει που
έτρογαν, του έπαι :

— 'Εμαθα όλα όσα έγραφετε εναντίον μου !
Μπαρόλο... 'Εδοίκατε καλά τόν άφέντη σου, σι-
νιόρε Πουκεβίλο ! Σ' όρος τώρα να τόνε δουλέψης
ζοντά και σ' άλλους βεζυράδες !...

'Ο Πουκεβίλ έγέλασε και με Γαλατική εύστοργία τόν έση-
μβούλευσε να... γίνη άνθρώπος !

ΑΝΕΜΩΝΕΣ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Ο ΕΡΩΤΑΣ

'Ο νέος στον όποιον μιá ωραία γυναίκα λέει : — «'Ας είμαστε
φίλοι», νοιώθει όλο τό κενόν τής φιλίας. 'Ο γέρος, στον όποιον
μιá ωραία γυναίκα λέει : — «'Ας είμαστε φίλοι», νοιώθει όλο τό κεν-
όν του έρωτος.

Γιά να γνωρίσης καλά τίς γυναίκες, πρέπει να τίς άκούσης να
μιλάνε γι' άλλες γυναίκες.

'Όταν μιá γυναίκα μιλάει συχνά για έναν άντρα, αυτό σημαίνει
ότι τής άρέσει. 'Όταν δέν λέη τίποτε, σημαίνει ότι τής άρεσε
άλλοτε.

Ποιά μητέρα συλλογίζεται χωρίς άνησυχία τή γυναίκα που θα
συνανήσει ο γιος της και ποιος πατέρας σκέπτεται χωρίς τρόμο
τόν άντρα που μπορεί να παντρευτή τήν κόρη του :

'Η γυναίκες βέβαια έχουν εφάρσει τά δάκρυα, αλλά οι ξανθές
εφεύραν τό πένθος και οι γρηές τούς πέπλους.

'Ο έρωσ εινε μιá καθαρή αίσθησις τήν όποιαν ο πολιτισμός με-
τέβαλε σε αίσθημα !...

Σε μιá γυναίκα ο φίλος της δέν βλέπει παρά τόν άγγελον εκεί
που ο σύζυγός της δέν μπορεί να δη παρά τόν διάβολο ! Καθ' όν
δέ χρόνον ένας τρίτος βλέπει άπλούστατα τή μητέρα, ένας άλλος
δέν βλέπει παρά τήν πειθρά ! Και τό πιο παράδοξο εινε ότι συ-
νήθως και οι τέσσερες βλέπουν τήν άκριβή πραγματικότητα.

'Εκείνοι που διαθέτουν ένα μέρος του καιρού των για να κα-
κολογοούν τίς γυναίκες, έχουν χάσει κατά γενικόν κανόνα πολύ
περισσότερον χρόνο για να τούς άποδειξουν ότι δέν πιστεύουν
λέη απ' ό,τι λένε.

Albert Tournier

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΔΙΑΛΟΓΟΙ, ΑΣΤΕΙΑ, ΑΝΕΚΔΟΤΑ, ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

'Ο γιατρός τής κοινότητος πάει να ιδή για δεκάτη φορά τό Σα-
μουέλ Γκρός που ήταν άρρωστος και σηκώθηκε πάλι. Άφου τόν εζή-
τασε του λέει :

έκχιμα.

— Δέν τό ληρομόνα, γιατρέ μου, είπε ο Γκρός. 'Αλλά ένόησα
πως κ'ότα μου τό θρεϊλάτε.

— Από τί σας τά θρεϊλω :

— Από πέρσ'ηφεια, διάβολε. Δέν μετάδωσα τήν άρρωστεια που
είχα, σε όλο τό χωριό !...

'Ο Καν συναντά τόν Μπλόουμ στο δρόμο.

— Από που έρχεται φίλε μου : έρωτά ο Καν.

— Από τό λουτρό.

— Από τό λουτρό ! 'Αγχες τώρα τίς τερατολογίες.

— Σού τ' έρωτάζομαι. Αυτό τό πρωί έκχιμα μιá ψυχραιμα δουλειά.
Και καταλάβαινε κερμάτι τωρά... δέν έβρισκε κανείς τί κάνει από τή
χρηά του.

'Ο γέρο 'Ισίδωρος Μπλόουμ πηγαίνει στο γραείο, που ανακαίριάνε,
τήν κασι τόν νεκρών και τρεχει να
μάθη όλες τίς λεπτομέρειες και τούς
όρους ! Ο υπάλληλος του ερχεται πως
κάνοντα οι νεκροί ταχύντα με τήν
ανάπτυξη μεγάλου θερμοτήτος στον
ειδικό κλίβανο.

Κίριε και γυναίκες ! έρω-
τησε ο Μπλόουμ.

— Βέβαια. 'Εχετε κερμά ;

— Ναι. Θέλω να σας παραδώσω
τή γυναίκα μου να τήν κάψετε.

Λαιμπρά. Ν' αναλάβη να τή
μεταφέρει ένας εργολάβος κηδετών
και τήν κείριε άμείωσε.

— Γιατί κίριε, θέλετε να με βρ-
λάτε σε τόσα έξοδα : Τήν έφερα ζωντανή. Θέλετε να τήν φωνάξω
να τήν παραλάβετε !

Τι ακριβώς δέν ειχε ή κόρη του :

'Ο Μπλόουμ ο νεόπλουτος ζητεί ένα γαμπρό για τήν κόρη του. Βρί-
σκει λοιπόν ένα μεσότη συνδικασιόν και του λέει :

— Κόταξε να μου βρης κανένα νέο για τήν κόρη μου. Δέν μ' έν-
δικαφέρει αν δέν έχη από εκείνα που έχω ή κόρη μου. Βέβαια θα ή-
θελα αν τής έλειπε κάτι να τό ειχε αυτός. Καταλαβαίνεις λοιπόν ότι
δέ με νοιάζει αν δέν εινε πλούσιος. 'Η κόρη μου έχει αρκετά χρημα-
τα. Ούτε μου χρειάζεται να εινε έξυπνος. 'Η κόρη μου εινε αρκετά
έξυπνη. Και άς μ'ην εινε ωραία. 'Η κόρη μου έχει αρκετή όμορφιά.
Τό μόνο που μου χρειάζεται εινε να εινε... τίμιος...

'Ο 'Αβραχάμ Μάγερ, ο Πολωνός έβραχίος όταν κατεστράφη στις έμ-
πορικές του δουλειές έπήγε στο Παρίσι να προσπαθήση να ξαναφύσση
τήν περιουσία του. 'Η γυναίκα του
που είχε μείνει στο σπίτι ματαίως
επερίμενε ειδήσεις του. Ούτε ένα
γράμμα, ούτε μιá λέξη. Μήνες και
μήνες έπέρασαν χωρίς ο Μάγερ να
δώση σημάδι ύπαρξεως στο τρυφερό
του ήμισυ. 'Η φτωγή γυναίκα όλο
ένταλιγε γι' αυτό και δέν μπορούσε
να καταλάβη σαν τι να συνέβη στον
άτυχο άντρα της.

— 'Ω, θεά μου, εφώνασε μιá μέρα
μέσα στους λυγμούς της, άσφαλώς
θα εγινε χριστιανός.

— Μά τί είν' αυτά ; τής ειπε
ο κουνιάδος της προσπαθώντας να
παρηγορήση τήν φτωγή άπελπισμένη γυναίκα. Δέν πρέπει να πηγαίνει
ο νοός σου πάντα στο χειρότερο. Μπορεί άπλώς να πνίγηκε στο Ση-
χουάνα !...